

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 31 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, declarate de avocata Angela Munteanu și de inculpatul

***Mișcoi Alexei XXXXX**, născut la
XX XXXXX XXXX în XXXXXX, locuitor al XXXXXX,
XXXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat
anterior prin:*

*1) decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2008,
în baza art. 187 alin. (2) lit. e) Cod penal, la 4 ani
închisoare.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>04.06.2013 – 31.07.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>30.10.2017 – 05.12.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>05.11.2018 – 19.12.2018.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 31 iulie 2017, Mișcoi Alexei a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 5 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la reținere.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Maței V. prejudiciul material în mărime de 1199 lei și prejudiciul moral - 2000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 31 martie 2013, aproximativ ora 19.00, inculpatul Mișcoi A., aflându-se pe str. Armenească colț cu str. Alexandru cel Bun, num. Chișinău, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, s-a apropiat de Maței V., pe care l-a rugat să formeze un număr pentru a apela o careva persoană, după care, în timp ce ultimul forma numărul solicitat, deschis i-a sustras din mână telefonul mobil de model „Nokia 2330”, cu IMEI 358316039776586, părăsind locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate o pagubă în proporții considerabile, în valoare de 1199 lei.

Cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, care nu s-a prezentat în ședința de judecată, fiind anunțat în căutare.

Instanța a reținut că partea vătămată a declarat că inculpatul i-a cerut telefonul să dea un sunet, i-a smuls telefonul din mână și a fugit. S-a adresat la poliție or, prejudiciul cauzat este considerabil. Telefonul i-a fost restituit, însă era deteriorat și nu l-a mai putut folosi. Solicită repararea prejudiciului material în sumă de 1199 lei și a celui moral în mărime de 2000 lei.

Dat fiind că probele administrate dovedesc integral vina inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, că lipsesc circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai fost condamnată, concluzionând că reeducarea și corectarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse cu închisoare, în limitele prevăzute de lege.

3. Avocata Angela Munteanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelanta a invocat că instanța de fond a omis că, potrivit art. 76 Cod penal, urmează a fi reținute ca circumstanțe atenuante faptul că părții vătămate i-a fost restituit telefonul, iar inculpatul este de acord să repare prejudiciul material și moral cauzat.

3.1. A declarat apel și inculpatul, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri corecte.

Apelantul a indicat că hotărârea adoptată nu corespunde circumstanțelor de fapt, iar părții vătămate i-a fost reparat prejudiciul cauzat.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că, la individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 70, 75, 76-78 Cod penal, că acesta a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06.11.2008 în baza art. 187 al. (2) lit. e), f) Cod penal la 4 ani închisoare, având antecedente penale nestinse, că lipsesc circumstanțe atenuante, cea agravantă fiind săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, urmând ca termenul executării pedepsei

să fie calculat din 05.12.2017, cu includerea perioadei aflării inculpatului în arest preventiv de la 10.10.2017 până la 05.12.2017.

Astfel, reieșind din limita prevăzută de sancțiunea infracțiunii constatate, circumstanțele stabilite, gradul prejudiciabil al faptei, principiul individualizării pedepsei, persoana inculpatului, care nu este la prima abatere de lege, precum și de scopul restabilirii echității sociale, corectarea acestuia nu este posibilă fără izolare de societate.

Or, poziția instanței de fond în mod prioritar s-a axat pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele cauzei, concluzia instanței de fond fiind în corespundere cu circumstanțele cauzei și criteriile de individualizare și stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în mărimea minimă prevăzută de lege.

Deci, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de 5 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este una echitabilă și corectă, determinată în limitele legii, în corespundere cu prevederile Codului penal, nefiind atestat nici un temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

Afirmațiile apărării că instanța de fond urma să țină cont de faptul că prejudiciul a fost restituit părții vătămate nu corespund realității or, ultimul fiind audiat în instanța de apel, a confirmat că până la moment inculpatul nu a reparat prejudiciul cauzat.

Sunt neîntemeiate și alegațiile apărării că instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 76 Cod penal la individualizarea pedepsei inculpatului or, lipsesc circumstanțe atenuante, fiind constatată doar existența circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Potrivit art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni grave – dacă au expirat 6 ani după executarea pedepsei.

Astfel, de la sfârșitul executării pedepsei cu închisoare aplicate inculpatului prin decizia din 06.11.2008 până la momentul comiterii prezentei infracțiuni nu s-a scurs termenul de 6 ani prevăzut de art. 111 alin. (1) lit. h) Cod penal, deci acesta a comis infracțiunea în stare de recidivă, având antecedentele penale nestinse.

5. Avocata Angela Munteanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurenta a indicat că instanțele, la individualizarea pedepsei nu au aplicat prevederile art. 76 Cod penal și nu au luat în considerare circumstanțele atenuante după cum urmează: contribuirea activă a inculpatului la descoperirea infracțiunii, căința sinceră, *imoralitatea acțiunilor victimei, care a provocat comiterea infracțiunii, lipsa antecedentelor penale*, personalitatea inculpatului, care se *caracterizează pozitiv*, pedeapsa aplicată fiind prea aspră.

Mai mult, a fost omis și faptul că părții vătămate i-a fost restituit telefonul.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul, în care solicită rejudecarea cauzei.

Recurentul a invocat aplicarea în privința lui a prevederilor Legii 210 din 29.07.2016.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că în recursul ordinar al inculpatului, în pofida prevederilor enunțate, nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens (*pct. 5.1. din decizie*).

Rezultă că, acest recurs ordinar nu îndeplinește cerințele legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursurile ordinare, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5., 5.1. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.** și **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând corect cont că inculpatul a săvârșit

o infracțiune gravă, că anterior a fost condamnat și are antecedente penale nestinse, că nu au fost stabilite circumstanțe atenuante, cea agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară, cât și de prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just luând în considerare personalitatea inculpatului, consecințele faptei comise de el și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, ținând corect cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Or, soluția instanțelor de fond și de apel este conformă și jurisprudenței naționale, potrivit căreia, instanțele urmează să asigure aplicarea măsurilor aspre de pedeapsă față de persoanele adulte care au săvârșit infracțiuni grave (*pct. 17 din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție, nr. 8 din 11.11.2013, Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale*).

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității

și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursurile declarate, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. și 5.1. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale (*pct. 2. - 5.1. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul și inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și,

astfel, invocarea acestei chestiuni în recursurile ordinare, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, conform art. 10 alin. (1) lit. d) și k) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.210 din 29.07.2016, amnistia nu se aplică inculpatului care a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal și care nu a reparat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, inculpatul cade sub incidența restricțiilor prevăzute în norma citată, astfel că solicitarea acestuia privind aplicarea actului de amnistie în privința sa, este nefondată (*pct. 5.1. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursurile ordinare sunt vădit neîntemeiate.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce sunt vădit neîntemeiate, recursurile de pe rol urmează a fi declarate inadmisibile.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocata Angela Munteanu și de inculpatul Mișcoi Alexei XXXXX, împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 31 iulie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 ianuarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun